

MINISTER GOSPODARKI

Warszawa, 20 lipca 2007 r.

DT -II-0700-2201-mks/07

W. J. J.
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
wpłynęło dn. 25.07.07
nr. 6497 podpis *[Signature]*

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 24.07.07

nr. 5026 podpis *[Signature]*

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

[Handwritten signature]

Przedkładam Panu Marszałkowi stanowisko do oświadczenia złożonego przez Pana Senatora Jarosława Chmielewskiego podczas 35 posiedzenia Senatu w dniu 21 czerwca 2007 r. przesłanego pismem z dnia 2 lipca 2007 r. znak BPS/DSK-043-421/07, w sprawie projektu systemu Polskich Czeków Turystycznych (PCT).

Na wstępie chciałbym uprzejmie podziękować Panu Senatorowi za zainteresowanie problematyką turystyczną i przedstawienie propozycji rozwiązań, które mogą pozytywnie wpłynąć na zwiększenie zainteresowania Polaków wypoczynkiem w kraju.

Projekt systemu Polskich Czeków Turystycznych nie jest projektem nowym. Jak wynika z dokumentacji posiadanej przez Ministerstwo Gospodarki, dyskusja nad wprowadzeniem systemu Polskich Czeków (czy wcześniej bonów) Turystycznych rozpoczęła się już w 2002 roku.

Wspomniany system PCT byłby oparty na trzech głównych filarach:

- 1) byłby formą finansowania usług turystycznych tylko na terenie kraju;
- 2) finansowany byłby głównie ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych (ZFŚS);
- 3) podstawowym warunkiem uruchomienia systemu byłyby zwolnienia podatkowe przy korzystaniu z PCT (zwolnienie z podatku dochodowego od osób fizycznych do wysokości kwoty 150 % najniższego wynagrodzenia oraz zwolnienie ze składki ZUS do wysokości kwoty 150 % najniższego wynagrodzenia).

Jednym z głównych celów wprowadzenia PCT, w zamyśle projektodawców, jest znalezienie sposobu finansowania krajowych usług turystycznych, poprzez skierowanie na ten cel części środków socjalnych.

Należy jednak pamiętać, że zapisy w ustawie o Zakładowym Funduszu Świadczeń Socjalnych, pozwalające pracownikom korzystać z usług świadczonych przez pracodawcę na rzecz różnych form wypoczynku – pod warunkiem że są one świadczone wyłącznie w kraju – zostały przez Trybunał Konstytucyjny zakwestionowane (wyrok z dnia 28 marca 2007 r., Dz. U. Nr 69, poz. 467) jako niezgodne z Konstytucją RP i naruszające zasadę równości wobec prawa.

Jednym z sugerowanych skutków wprowadzenia omawianego systemu czeków miałyby być zmniejszenie dynamiki wyjazdów zagranicznych na korzyść rozwoju turystyki krajowej. Nie jest to jednak oczywiste – trzeba bowiem pamiętać, że o wyborze usług turystycznych za granicą decyduje przede wszystkim ilość środków własnych turysty. Należy sądzić, że osoby wybierające wypoczynek za granicą należą do grupy zamożniejszej i stąd nie są głównym adresatem systemu PCT.

Trzeba również mieć na uwadze fakt, iż wprowadzenie systemu może zmniejszyć swobodę w zarządzaniu środkami ZFŚS. Z dostępnych materiałów nie wynika, czy system zastąpi tzw. „wczasy pod gruszą”, czy też będzie ofertą równoległą.

W pierwszym przypadku należy zaznaczyć, że jednym z istotnych elementów, stanowiących o atrakcyjności „wczasów pod gruszą” jest to, że uzyskane z tego tytułu środki finansowe pracownicy mogą w praktyce przeznaczyć na dowolny cel – ma to znaczenie przede wszystkim dla gorzej sytuowanych pracowników. Proponowany system nie obejmuje też członków rodziny pracownika (w każdym razie nie ma o tym informacji). W związku z powyższym z dużym prawdopodobieństwem można przyjąć, że pracowników nie będzie stać na wyjazd wakacyjny (czeki, zgodnie z założeniem, miałyby być imienne) wraz z rodziną. W drugim przypadku zachowane byłoby prawo do wyboru dokonywanego przez pracownika. Ze względu jednak na słabą kondycję finansową społeczeństwa, konieczne jest postawienie pytania – czy system zyska akceptację społeczną?

Niezależnie od powyższego, nie ulega wątpliwości, iż realizacja wspomnianego systemu spowoduje określone skutki finansowe dla budżetu państwa:

- koszty związane z organizacją systemu,
- zmniejszenie wpływów z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych (nie tylko przez pierwsze lata wdrażania systemu ale przez cały okres funkcjonowania systemu),
- spadek wpływów podatkowych od części funduszy socjalnych już wykorzystywanych na sfinansowanie wypoczynku pracowników i innych osób uprawnionych.

Osobną kwestią jest problem zwolnień podatkowych. Zwolnienia podatkowe wymagają nie tylko zmian legislacyjnych w niektórych aktach prawnych i w związku z tym szczegółowej analizy oceny skutków regulacji, ale także przeorientowania polityki finansowej Państwa. Dlatego w tym zakresie niezbędne jest stanowisko i opinia Ministerstwa Finansów.

Jak wynika z założeń systemu, zasadniczą kwestią warunkującą powodzenie wprowadzenia systemu czeków jest zainteresowanie pracowników, a przede wszystkim pracodawców zmianą świadczeń urlopowych na czeki turystyczne w skali całego kraju. Jednak poza ulgą podatkową koncepcja wdrożenia rozbudowanego systemu czeków nie wydaje się znajdować dostatecznych przesłanek z punktu widzenia zarówno pracownika jak i pracodawcy.

Dla pracodawcy system czeków w praktyce oznacza dodatkowe koszty związane z obsługą czeków (m.in. wypełnienie dokumentów, informowanie o osobach, którym wydano czeki oraz prowizje przy zakupie czeków).

Dla pracownika oznaczać będzie narzucanie mu wybranych usługodawców na terenie kraju, z którymi dystrybutor czeków zawarł umowy o świadczenie usług turystycznych.

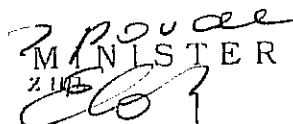
Inną ważną przesłanką powodzenia wprowadzenia PCT jest zainteresowanie usługodawców wspomnianym systemem. Istnieje niebezpieczeństwo, iż przedsiębiorstwa uczestniczące w systemie PCT będą narażone na zmniejszenie swojej płynności finansowej (zamrożenie środków finansowych w okresie od przyjęcia czeku do jego wymiany) i ponoszenie dodatkowych kosztów (prowizja związana z kupnem czeku). Powyższe może stanowić istotny powód, wpływający na poziom zainteresowania uczestniczeniem w PCT.

Podsumowując należy stwierdzić, iż:

- zaproponowany system stanowi pewien rodzaj przymusu, polegający na korzystaniu z wypoczynku krajowego organizowanego przez wytypowanych przedsiębiorców,
- wprowadzenie nowej ulgi podatkowej spowoduje, że tylko wybrani przedsiębiorcy byłiby głównymi beneficjentami korzyści z jakich zrezygnuje budżet państwa,
- system generuje dodatkowe koszty dla budżetu państwa w postaci dotacji.

Przedstawione założenia do projektu PCT nie przekonują, że wprowadzenie systemu będzie miało korzystny wpływ na rozwój gospodarki turystycznej, a także, że spełni on swoje cele społeczne (aktywizacja społeczna turystyki krajowej oraz otwarcie możliwości realizowania wyjazdów turystycznych dla uboższej grupy społecznej).

Zdając sobie sprawę, że ożywienie i rozwój krajowego rynku turystycznego może być istotnym impulsem dynamizującym rozwój ekonomiczno-społeczny kraju, Ministerstwo Gospodarki pracuje nad alternatywnym systemem wspierania rozwoju turystyki krajowej.

MINISTER
Z US
Elżbieta Wilczyńska
PODSEKRETARZ STANU